

[Hans Hedtoft.]

anføres, at den højere Alders- og Invaliderente har medvirket, er det kun rigtigt med Modifikation, idet man maa erindre, at Rabatordningerne samtidig blev ophævet. Den stedfundne Revision af Alders- og Invaliderentelovgivningen, som Venstre saa gerne henviser til, naar sociale Spørgsmaal kommer paa Tale, har jo ikke bevirket nogen reel Merudgift for Staten. Bortfaldet af Rabatkortordningen — denne Ordning betales jo fuldt ud af Staten — og af Eengangstillæggene modsvarer Stigningen i Statens Udgift til Alders- og Invaliderenten. Kommunerne har derimod faaet en, om end begrænset Merudgift.

Finansministeren anførte videre, hvorledes der uden for det ordinære Budget sker en Indsugning af de ledige Penge ved de forskellige Eengangsanstaltninger. Der vil herigennem indkomme ca. 2½ Milliard Kr. Hvad Finansministeren ikke nævnte, er, at de ledige Penge formentlig andrager ca. 4 Milliarder Kr., hvilket betyder, at der, selv efter at de 2—3 Aar er gaaet, som Indsugningen af de 2½ Milliard Kr. vil tage, stadig er et betydeligt Beløb tilbage. Jeg vil gerne spørge Finansministeren, hvorledes han tænker sig dette Beløb klaret af Vejen, samtidig med at jeg gør opmærksom paa, at Socialdemokratiets Eengangsskatteforslag vilde have ryddet en Del mere af disse Inflations-truselpenge ud af Verden.

Nej, der er betydeligt flere Faktorer i Danmarks økonomiske Situation i Dag end de Faktorer, der kan begrunde Finansministerens tilsyneladende lyse Optimisme, og nogle af dem kalder Bekymring og Betænkelighed frem.

Jeg nævnte før den valutapolitiske Situation. Forholdet paa dette Omraade maa nærmest betegnes som kriseagtigt. Vi skylder i Øjeblikket England ca. 500 Mill. Kr. Lægges hertil Underskuddet paa Handelsbalancen for de resterende Maaneder af Aaret samt det Beløb, Englænderne har lovet at støtte os med til Leverancer fra Dollars-Landene, faar vi en Sterlinggæld pr. 1. Januar 1947 paa ca. 1 Milliard Kr.

Det er denne voksende Kæmpegæld, der i Øjeblikket gør det nødvendigt, at nye forsyningsmæssige Indskrænkninger lægges paa den danske Befolknings Skuldre. Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til saa klart og tydeligt som muligt at slaa fast, at Ansvaret for, at denne Gæld har faaet det Omfang, den har, ligger hos Regeringen. Hvis Venstres Regering havde grebet ind i Tide — og det har ikke manglet paa Advarsler —,

da vilde denne næsten katastrofale og i Forholdet til den engelske Nation lidt flove Situation aldrig være opstaaet. Blev Advarslerne da ikke fremsat i Tide? Det er jo kun socialdemokratisk Bagklogskab at fremhæve disse Vanskeligheder saa stærkt nu, fortalte det nye Venstreblad „København“ for nylig. Men det er en Paastand fra „København“s Side, der er lige saa urigtig og uoriginal som meget af det andet i dette Blad, som hermed bydes velkommen i Laget. Der blev nemlig advaret baade fra Socialdemokratiets og fra Administrationens Side. Og det lader sig dokumentere.

Lad mig til en Begyndelse henviser til, at i Socialdemokratiets forkætrede Program „Fremtidens Danmark“ fra August 1945 skriver vi netop i det økonomiske Afsnit:

„Meget tyder paa, at Danmark fremover maa regne med Knaphed paa udenlandsk Valuta. De, der stillet over for denne Situation kun vil lægge slappe Hænder paa Statens Ror og ud fra misforstaaet Liberalisme vil lade Profitmotivet være afgørende for, hvordan denne knappe Valuta skal bruges, er mere end letsindige — de vil fremkalde en Gentagelse af de Ulykker, der ramte vort Folk i Aarene efter 1920. Hvad man har Knaphed paa, maa man holde Hus med. En statslig Importregulering maa sørge for, at det Importbehov, der er nødvendigt for Befolkningens Beskæftigelse og Forsyning, dækkes først“.

Gid dog de Herrer Lederskribenter paa „København“ og øvrige Venstreblade havde gjort sig den Ulejlighed at læse dette Program og formaaget at drage Lære af det i Stedet for under Valgkampen at bagtale og forvrænge det. Maa jeg være ubeskeden nok til, naar Talen er om, om der er fremsat Advarsler eller ej, at henviser til en Tale, som jeg selv holdt den 18. Oktober 1945, altsaa midt under Valgkampen i Fjor. Jeg sagde heri:

„De Forskydninger, Krigen har afstedkommet i Verden, har ikke begunstiget Danmark.“

— Jeg beder bemærket, at det er en Tale, der holdes forud for Valget den 30. Oktober —

„Vi er, som vi har sagt det paa alle Møder, blevet fattigere paa ethvert Omraade, blot er Følgerne endnu ikke helt mærkbare. Men det kommer.“

Det er sagt mig, at Eksperterne allerede nu mener at kunne skønne, at Danmark i 1946 faar et Underskud paa Betalingsbalancen paa flere Hundrede Millioner Kroner.